

Passional

Un relat de: [odi](#)

I la passió se m'enduaia carrer avall, sense saber ben bé a on anava. Les cames dansaven soles i les gronxava el vent...continuava sentint la remor de la teva veu dins del meu cap, i ara, m'atabalava.

Cega d'aquest amor prohibit que m'oferies, temia que la meva vida no tingués port. Continuava portant el peu penjoll nacrat al coll; i a la cartera, una de les teves fotografies sense somriure. La passió que el meu cos i el meu cor sentien per tu es trobaven penjades, ara, en un fil de seda...què se'n havia fet d'aquells dies joiosos d'amor i tendresa?

Mentre feia aquest camí d'Enlloc, vaig adonar-me que la ginesta havia florit, com és ella: verda de poques branques i flor groga; i feia olor, i m'omplia el matí amb la seva aroma. Jo avançava, i la ginesta se'm fonia als peus, i em feia recordar aquells matins de bosc i albada que ens prenien d'un desig tossut de tenir-nos, i tocar-nos, i abraçar-nos... i sentia encara la teva escalfor, aquella que m'oferies de nit, quan abraçats, els nostres cossos encaixaven amb perfecció, l'un damunt de l'altre...

Et recordava, i t'enyorava, presa d'aquest sentiment que no m'abandonava, i volia oblidar-te per sentir-me menys sola, si tu no hi eres...però llavors, m'adormia i et somiava, i no em podia desfer del teu record que, tancat dins del meu cor, semblava haver perdut la clau per escapar-ne.

Mentre feia aquest camí d'Enlloc se'm negaven els ulls... i era la passió la que continuava enduent-se'm carrer avall.